

Arrest

nr. 60 601 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, Mbessa als etnie te hebben en katholiek te zijn. U bent geboren in Nkambe op 12 augustus 1990.

Uw vader, (A.C.N.), was de chieft van Backinchine. In september 2008 werd u door uw vader geïnitieerd zodat u de volgende chieft van Backinchine kon worden. Aan de universiteit van Yaoundé kwam u tot het inzicht dat mensen naar de kerk gingen en dat het traditionele geloof niet goed was. Toen uw vader op 8 september 2009 overleed, keerde u terug naar Backinchine. Op 12 december 2009 vond er een 'familievergadering' met de ouderen van het dorp plaats. Men zei dat u uw opleiding moest beëindigen, dat u uw vader moest opvolgen en dat u een vrouw moest zoeken die u moest laten besnijden en waarmee u moest huwen. Verder gaven ze aan dat u op de leeftijd van twintig jaar chieft zou worden. U

gaf aan dat u geen chieft wilde worden, wat ze als een belediging voor het dorp zagen. Hierop ging u naar pastoor (S.F.), die de mis in Backinchine deed en in Mesaje woonde. U vroeg hem om te bemiddelen in het conflict tussen u en de dorpsgenoten. De mensen van Backinchine reageerden boos op dit bemiddelingsvoorstel. Als straf kreeg u vierenvijftig zweepslagen. Een week later ging u opnieuw naar pastoor (S.F.) en u vertelde hem wat gebeurde. Hij stuurde u naar de subprefect (A.M.), maar deze zei dat hij niets kon doen voor u. Wat later ging u naar de divisional officer, maar ook deze zei dat hij niets kon doen voor u. Op 5 februari 2010 ging u opnieuw naar pastoor (S.F.) en diezelfde dag nam hij u mee naar de 'Holy Spirit' parochie te Douala. Op 11 april 2010 werd u er gedoopt. U bleef in de 'Holy Spirit' parochie te Douala tot u op 2 augustus 2010 – samen met de Mr. (H.) – Kameroen verliet per vliegtuig en u op 3 augustus 2010 in België toekwam. Op 4 augustus 2010 diende u er een asielaanvraag in. De dag voor het interview op het CGVS (dd. 23 september 2010) had u telefonisch contact met uw vriend (D.). Hij vertelde u dat uw moeder en uw broer op 15 september 2010 overleden bij een auto-ongeval. Verder gaf (D.) ook aan dat mensen van Backinchine affiches ophingen om u te zoeken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vervolging vreest door de bevolking van Backinchine, nadat u uw vader niet wilde opvolgen als chieft van Backinchine. Volgende bedenkingen dienen echter bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de redenen voor uw vlucht geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaarde dat uw vader (A.C.N.), de chieft van Backinchine, u in september 2008 mét uw toestemming initieerde, zodat u hem na zijn dood kon opvolgen als chieft van Backinchine. Toen uw vader op 8 september 2009 overleed en de ouderen van Backinchine u op 12 december 2009 meedeelden dat u uw vader moest opvolgen als chieft van Backinchine gaf u echter aan dat u de functie weigerde omdat u naar school wilde gaan en u christen bent geworden en dit niet compatibel is met het 'traditionele' geloof en gebruiken. Nadat u eerst bij een priester onderdook, vluchtte u verder naar Douala en later op 2 augustus 2010 naar België, omdat u vreesde dat mensen van uw gemeenschap u zouden komen zoeken en u zouden doden (gehoor CGVS, p.7-8, p.10 en p.12).

De motieven die u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde houden geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om de opvolging van uw vader, (A.C.N.) als chieft van Backinchine, welke u weigert, en de – eventuele – vervolging die hieruit zou volgen en deze kan bijgevolg niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeft bijgevolg geen internationale bescherming.

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Zo dient te worden opgemerkt dat u nagelaten heeft de **beschermingsmogelijkheden** in uw land van herkomst uit te putten. U gaf aan dat u in september 2008 mét uw toestemming geïnitieerd werd door uw vader zodat u hem na zijn dood kon opvolgen als chieft van Backinchine. Verder gaf u aan dat - sinds u aan de universiteit studeerde - beseftte dat u geen chieft van Backinchine wilde worden. Toen de dossierbehandelaar u daarop vroeg of u - toen u zich realiseerde dat u uw vader niet wilde opvolgen als chieft van Backinchine - dit ook tegen uw vader zei, gaf u aan van niet. U gaf aan dat u er nooit over sprak met hem en dat u in Yaoundé bleef tot hij overleed (gehoor CGVS, p.9). Men kan van u verwachten dat u op zijn minst zou geprobeerd hebben om hierover te praten met uw vader. Verder gaf u aan dat u – nadat uw vader op 8 september 2009 overleed – terugkeerde naar Backinchine en dat u pas op 12 december 2009 – toen de ouderen van het dorp u zegden dat u uw vader moest opvolgen als chieft van Backinchine – aangaf dat u de functie weigerde (gehoor CGVS, p.7-8). Toen u gevraagd werd of u tussen 8 september 2009 en 12 december 2009 verder deed met uw studies, gaf u aan van niet, omdat de mensen zegden dat u in het dorp moest blijven daar de chieft nooit ver weg gaat (gehoor CGVS, p.8). Niet alleen spreekt u zichzelf tegen daar u eerder aangaf dat de ouderen van het

dorp u pas op 12 december 2009 zegden dat u uw vader moest opvolgen als chieft van Backinchine; er dient eveneens te worden opgemerkt dat men van u mag verwachten dat u eerder aangeeft dat u geen chieft wilde worden en dat u tracht om tot een vergelijk te komen (gehoor CGVS, p.7-8). Verder gaf u weliswaar aan dat u naar de pastoor (S.F.), die de mis in Backinchine deed en in Mesaje woonde, ging en dat u hem vroeg om te bemiddelen – wat mislukte – en dat u op zijn aanraden naar de subprefect van Mesaje en de divisional officer van Mesaje – eveneens zonder resultaat – ging (gehoor CGVS, p.8 en p.11-12). Verder haalde u al eerder aan dat de ‘chieft van Mesaje’ boven de ‘chieft van Backinchine’ staat, maar op geen enkel moment maakte u melding dat u getracht zou hebben om naar de ‘chieft van Mesaje’ te gaan om een oplossing te vinden voor het conflict (gehoor CGVS, p.3). Er dient verder te worden opgemerkt dat al deze contacten zich in dezelfde regio bevinden en dat men van u mag verwachten dat u ook buiten uw eigen lokaliteit bescherming tracht te vragen. Toen u gevraagd werd of u naar de politie in Kameroen ging, gaf u aan van niet, omdat deze niet zal tussen komen in de traditie (gehoor CGVS, p.11). Toen u verder gevraagd werd of u in Douala naar de politie ging, ontweek u de vraag door te stellen dat u naar de ‘Holy Spirit’ parochie ging. Toen de dossierbehandelaar de vraag herhaalde, gaf u aan dat u op uw kamer moest blijven. Toen u gevraagd werd waarom u niet naar de politie in Douala ging, gaf u aan dat u niet kon, omdat de pastoor die u beschermde niet van de politie sprak en omdat de politie u terug zou brengen naar uw dorp. Er dient te worden opgemerkt dat uw beweringen vaag blijven en dat dit geen reden is om na te laten bescherming te vragen bij de politiediensten in uw land. Toen u verder gevraagd werd of u naar een advocaat ging in Kameroen, gaf u aan van niet, en repliceerde in vage bewoordingen dat men zou zeggen dat u uw mensen aanklaagde en dat de traditie u koos (gehoor CGVS, p.12). Evenmin ging u naar een organisatie die opkomt voor de bescherming van de mensenrechten (gehoor CGVS, p.13).

Er mag van u verwacht worden dat u eerst alle (rechts)middelen zou uitproberen en uitputten in uw land van herkomst door u te wenden tot de Kameroense autoriteiten, alvorens internationale bescherming te zoeken. Het feit dat u dit niet deed, getuigt niet van een reële vrees voor vervolging.

U gaf verder aan dat de mensen van Backinchine in heel het land zitten en dat ze u overal zouden zoeken, maar dit blijft erg vaag (gehoor CGVS, p.12). Bovendien is bovenstaande bewering tegenstrijdig met uw eerder afgelegde verklaring dat ‘iedereen in de regio in zijn dorp blijft en dat er geen netwerk is’ (gehoor CGVS, p.8). Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of u sinds uw vertrek naar Douala nog problemen kende, gaf u aan dat u er veilig was omdat u in de parochie kon blijven. Toen u gevraagd werd of u probeerde om elders in Kameroen te wonen, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd waarom u dit niet trachtte, gaf u vaag aan dat u enkel bescherming had in de parochie (gehoor CGVS, p.13). Men kan van u – iemand die tijdens zijn studies aan de hogeschool in Bamenda woonde en die tijdens zijn universitaire studies in Yaoundé woonde (gehoor CGVS, p.5) – verwachten dat u zelf tracht om elders in Kameroen te gaan wonen. Men mag dan ook aannemen dat een stad zoals Yaoundé als een veilig **intern vluchtalternatief** kan worden beschouwd voor u.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw ‘vrees voor vervolging’.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u steeds weer naar het dorp Backinchine keerde waar men dreigde u te zullen vermoorden (en waar u ook bleef vanaf het moment dat uw vader overleed), gaf u aan dat het voor u moeilijk is om u te verbergen waar ze u niet zien. Toen u gevraagd werd waarom het voor u moeilijk zou zijn om u te verbergen, aangezien Kameroen een zeer groot land is, gaf u vaag aan dat de mensen van Backinchine in heel het land zitten en dat ze u overal zouden zoeken (gehoor CGVS, p.12). Men kan echter verwachten dat u – iemand die tijdens zijn studies aan de hogeschool in Bamenda woonde en die tijdens zijn universitaire studies in Yaoundé woonde (gehoor CGVS, p.5) – niet in het dorp Backinchine noch in de division Mesaje – de regio waar de opvolgingsproblematiek zich zou hebben voorgedaan – zou blijven zitten indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou hebben. Dat u dit echter wél deed en pas op 5 februari 2010 met hulp van een priester naar Douala vertrok, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, houden de redenen voor uw vlucht geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u voorgelegde identiteitskaart (nr. 105111425) op naam van (W.A.N.) uitgegeven dd. 10 november 2004 (s.l.) en het door u voorgelegde geboortecertificaat (nr. 310/90) op naam van (A.W.A.) uitgegeven dd. 30 september 1990 te Bamenda doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen gezien uw identiteit en nationaliteit niet onmiddellijk betwifteld worden.

De door u voorgelegde persoonlijke foto's van uw initiatierite wijzigen evenmin bovstaande vaststellingen gezien uw - vrijwillige - initiatie in september 2008 niet meteen betwijfeld wordt.

Het door u voorgelegde bewijs van doopsel dat stelt dat u op 11 april 2010 gedoopt werd te Douala doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt te worden gehoord door de Raad en wenst tijdens dit *"verhoor onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige verhoren zouden gerezen zijn, recht te zetten"*. Hij heeft de indruk dat hij werd misbegrepen.

2.2. Dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de vreemdelingenwet schriftelijk is. Overeenkomstig het tweede lid van voornoemd artikel mag verzoeker zijn opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen.

Verzoeker is ter terechtzitting in persoon verschenen en werd gehoord in aanwezigheid van een tolk Engels. Hij heeft geen bijkomende opmerkingen betreffende de eerdere verhoren geformuleerd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker betwist dat de redenen voor zijn vlucht geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Hij ontvluchtte het land omdat zijn christelijke geloofsovertuiging haaks stond op de traditie. Hij vluchtte om godsdienstige redenen.

Verzoeker stelt wel degelijk alle rechtsmiddelen te hebben uitgeput teneinde bescherming te zoeken in zijn land. Hij liet de lokale priester onderhandelen en ging naar de 'subprefect' en de 'divisional officer' van Mesaje. Hij heeft dus gepoogd bij de Kameroense autoriteiten bescherming te zoeken.

Verzoeker kan zich ook omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet akkoord verklaren met de bestreden beslissing. Hij dreigt bij een terugkeer een foltering, onmenselijke behandeling of bestraffing te moeten ondergaan, hetgeen strijdig is met artikel 3 EVRM. Hij vraagt ondergeschikt om te oordelen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

3.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle

elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker doet in zijn verzoekschrift niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen waar deze op omstandige wijze motiveert dat hij heeft nagelaten de mogelijkheden tot bescherming in zijn land van herkomst uit te putten. Hij beperkt zich ter zake tot de loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen dat hij naar de priester, de 'subprefect' en de 'divisional officer' van Mesaje ging. Deze herhaling is, te meer daar met voormelde verklaringen in de bestreden motivering omtrent de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst terdege rekening wordt gehouden, niet dienstig ter weerlegging van de bestreden motieven. Verzoeker gaat hiermee volledig voorbij aan de pertinente en terechte motivering dat hij naliel naar de 'chief van Mesaje' te gaan om een oplossing te vinden voor het conflict, alsmede dat al de door hem aangehaalde contacten zich in dezelfde regio bevinden en dat men mag verwachten dat hij ook buiten zijn eigen lokaliteit bescherming tracht te vragen, hetgeen hij heeft nagelaten te doen. De commissaris-generaal oordeelt op goede grond dat het feit dat verzoeker heeft nagelaten om eerst alle (rechts)middelen uit te putten in zijn land van herkomst door zich te wenden tot de Kameroense autoriteiten alvorens internationale bescherming te zoeken niet getuigt van een reële vrees voor vervolging.

Verzoeker laat de bestreden motivering voorts geheel ongemoeid waar deze stelt dat aangenomen kan worden dat hij in Kameroen over een intern vluchtalternatief beschikt en dat men van hem kan verwachten dat hij zou trachten elders in Kameroen te gaan wonen. Evenmin voert hij enige argumentatie aangaande de bedenkingen die de bestreden beslissing plaatst bij zijn vrees voor vervolging of omtrent de motivering betreffende de door hem neergelegde documenten. Voorgaande motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, gezien zij door verzoeker in het geheel niet worden aangevochten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

In de mate dat verzoeker zich beroept op een reëel risico voor ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wordt opgemerkt dat hij geen begin van bewijs bijbrengt waaruit kan blijken dat de situatie in zijn land van herkomst aan de bepalingen van voormeld artikel voldoet. Verzoeker brengt teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen geen andere elementen bij dan degene aan de grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hieromtrent sub 3.2.2. gedane vaststellingen, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS